

საქართველოს
საბჭოთა
სოციალისტური
რესპუბლიკის

საქართველოს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის

მთავრობის

დადგენილებათა და განკარგულებათა კრებული

1939 წ. აპრილის 20

№ 18

თბილისი

შ ი ნ ა რ ს ი

სახალხო კომისართა საბჭოს და საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის დადგენილება

71. „კოლმეურნეობებში საზოგადოებრივი მწყობრეულობის განვითარების ღონისძიებათა თაობაზე“ სსრ კავშირის საზოგადოებრივი მწყობრეულობის ცენტრალური კომიტეტის 1939 წლის 8 ივლისის დადგენილების განხორციელების ღონისძიებათა შესახებ.

სახალხო კომისართა საბჭოს დადგენილებანი

72. ქ. თბილისში ნებადაურთველი და უბრაოქტო მშენებლობის ლიკვიდაციისა და ახლად ასათვისებელი ტერიტორიების აღნაგობის მოწესრიგების ღონისძიებათა შესახებ.

73. „სასოფლო ადგილებსა და ქალაქებში სავალდებულო საგანაკეთო დაზღვევის თაობაზე“ გამოცემულ დადგენილებაში დამატების შეტანის შესახებ.

სახალხო კომისართა საბჭოს და საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის დადგენილება

71. „კოლმეურნეობებში საზოგადოებრივი მეცხოველეობის განვითარების ღონისძიებათა თაობაზე“ სსრ კავშირის სახკომსაბჭოსა და საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის 1939 წლის 8 ივლისის დადგენილების განხორციელების ღონისძიებათა შესახებ.

საქართველოს სსრ სახალხო კომისართა საბჭო და საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტი აღნიშნავენ, რომ უკანასკნელ წლებში საქართველოს სსრ კოლმეურნეობებმა სერიოზულ წარმატებებს მიაღწიეს საზოგადოებრივი მეცხოველეობის განვითარების საქმეში.

1939 წლის 1 ივლისისათვის მეცხოველეობის საკოლმეურნეო ფერმების რაოდენობა შეადგენს 3.521-ს, ხოლო პირუტყვის სულადობა ფერმებში 1934 წლის 1 იანვრიდან 1939 წლის 1 იანვრამდე გაიზარდა: მსხვილფეხა რქიანი პირუტყვის — 122,6 ათას სულამდე ანუ 176,7%-ით, ცხვრისა და თხის — 585,2 ათას სულამდე ანუ 289,9%-ით, ღორის — 31,1 ათას სულამდე ანუ 148,9%-ით.

1939 წლის პირველ ნახევარში მოწყობილია 325 მეცხოველეობის ახალი საკოლმეურნეო ფერმა 3939 სული მსხვილფეხა რქიანი პირუტყვით და 8490 სული ცხვართა და თხით.

მნიშვნელოვანი მუშაობა ჩატარდა პირუტყვის ჯიშობრივი შემადგენლობის გაუმჯობესებისა და მისი პროდუქტიულობის ამაღლებისათვის. 1938 წელს საკოლმეურნეო ფერმებში ძროხების 57,4% დაგრილებული იყო ჯიშიანი მწარმოებლებით, ცხვრების 83,5% ჯიშიანი ყოჩებით და ძირითადად ღორების თითქმის მთელი სადღე სულადობა მეტიზებულ იქნა.

იმ უდიდესი დახმარების შედეგად, რომელიც პარტიამ და მთავრობამ კოლმეურნეობებს გაუწიეს, ლიკვიდირებულია კოლმეურნეთა უძროხოება და საგრძნობლად გაიზარდა კოლმეურნეთა პირად სარგებლობაში მყოფი ყოველგვარი სახის პირუტყვისა და ფრინველის რაოდენობა.

1934 წლიდან 1938 წლამდე სახელმწიფო საბჭოთა მეურნეობებიდან, აგრეთვე კოლმეურნეობათა მეცხოველეობის ფერმებიდან კოლმეურნეებს გადაეცა 80.000 სული ხბო, 81.000 სული ღორი და 83.000 სული ცხვარი და თხა. მართო უკანასკნელი ხუთი წლის განმავლობაში მიეცა კოლმეურნეებს ძროხებისა და სხვა სახის პირუტყვის შესაძენად 3.372 ათასი მანეთის სახელმწიფო გრძელვადიანი კრედიტი.

კოლმეურნეობებში გამოიზარდნენ სოციალისტური მეცხოველეობის მოწინავეთა მრავალრიცხოვანი კადრები, რომლებიც დაეუფლნენ კოლმეურნეობათა მეცხოველეობის საზოგადოებრივი მეურნეობის სწორად გაძღოლის საქმეს.

მეცხოველეობის ზრდისა და განმტკიცების მხრივ მიღწეული დიდმა ნაშრომებმა მიუხედავად, საქართველოს სსრ კოლმეურნეობებში მოიპოვება უაღრესად სერიოზული ნაკლოვანებანი საზოგადოებრივი მეცხოველეობის განვითარების საქმეში. მრავალი კოლმეურნეობა თითქმის არაერთარ ყურადღებას არ აქცევს საზოგადოებრივი მეცხოველეობის შექმნას, რის შედეგადაც კოლმეურნეობათა საერთო რაოდენობიდან — 4115 კოლმეურნეობიდან 1939 წლის 1 ივლისისათვის არსებული მდგომარეობის მიხედვით 1941 კოლმეურნეობას ანუ 47,2%-ს სრულიად არა აქვს მეცხოველეობის ფერმები.

სრულიად არა აქვთ მეცხოველეობის ფერმები აჭარის ასსრ კოლმეურნეობათა 90%-ს, აფხაზეთის ასსრ კოლმეურნეობათა 45%-ს, სამხრეთ-ოსეთის ავტონომიური ოლქის კოლმეურნეობათა 54%-ს, ახალციხის რაიონის — 90%-ს, ადიგენის — 85%-ს, ასპინძის — 58%-ს, თბილისის — 48%-ს, ქუთაისის — 61%-ს, ზესტაფონის — 75%-ს, ჩხარის — 92%-ს, ქიათურის — 93%-ს, ორჯონიკიძის — 83%-ს, ონის — 60%-ს, ამბროლაურის — 84%-ს, ცაგერის — 75%-ს, გეგეკჰორის — 62% და ჩხოროწყუს რაიონის — 60%-ს.

კოლმეურნეობათა მნიშვნელოვან რაოდენობას სრულიად არა აქვს ფერმები, ამავე დროს ბევრმა კოლმეურნეობამ მოაწყო ისეთი უწყვირლესი ფერმები, რომლებიც კოლმეურნეობებს არ აძლევენ არც სათანადო საქონლიანობას, არც სათანადო შემოსავალს მიუხედავად იმისა, რომ საქართველოს სსრ კოლმეურნეობებს მოეპოვებათ უდიდესი გამოუყენებელი შესაძლებლობანი საზოგადოებრივი პირუტყვის მოშენებისა და დიდი და შემოსავლიანი მეცხოველეობის ფერმების ორგანიზაციისათვის.

1939 წლის 1 იანვრისათვის არსებული მდგომარეობის მიხედვით ფერმებში 4-მდე სული ძროხა ჰყავდა: ხაშურის რაიონის კოლმეურნეობათა 21,6%-ს, ბორჩალოს რაიონის კოლმეურნეობათა 23,6%-ს, სამტრედიის რაიონის კოლმეურნეობათა 55,4%-ს, ჩხარის რაიონის კოლმეურნეობათა 30,9%-ს და სრულიად არა ჰყავთ ძროხების საზოგადოებრივი ჯოგი ხაშურის რაიონის კოლმეურნეობათა 61,3%-ს, სამხრეთ-ოსეთის ავტონომიური ოლქის კოლმეურნეობათა 48,2%-ს და ჩოხატაურის რაიონის კოლმეურნეობათა 55,7%-ს.

1133 კოლმეურნეობიდან, რომლებსაც მეცხვარეობის ფერმები აქვთ, 43%-ს ფერმებში ჰყავს 100 სულზე ნაკლები ცხვარი, ხოლო 3126 კოლმეურნეობას სრულიად არა ჰყავს ცხვრების საზოგადოებრივი ფარა, ხაშურის რაიონში 40-მდე სული ცხვარი და თბა ჰყავდა ყველა კოლმეურნეობის 21,1%-ს, წალკის რაიონში — 13,9%-ს, ვანის რაიონში — 16,6%-ს და სრულიად არა აქვს მეცხვარეობის ფერმები თელავის რაიონის კოლმეურნეობათა 79,7%-ს იმ დროს, როდესაც თელავის რაიონის კოლმეურნეთა ნაწილს პირად სარგებლობაში ჰყავს 80 სულამდე ცხვარი. 5-მდე დედა ღორი ჰყავს სიღნაღის რაიონის კოლმეურნეობათა 23,2%-ს, სამტრედიის რაიონის კოლმეურნეობათა 26,2%, წულუკიძის რაიონის — 35,4%-ს და მახარაძის რაიონის — 37,5%-ს, ხოლო საქართველოს სსრ 2354 კოლმეურნეობას სრულიად არა ჰყავს დედა ღორი.

ზოგიერთ რაიონში ძალიან სუსტად არის დაყენებული მუშაობა ყვის ჯიშობრივი შემადგენლობის გაუმჯობესებისა და მისი პროდუქტიულობის ამაღლებისათვის. 1938 წელს დუშეთის რაიონის კოლმეურნეობებში ძროხების მხოლოდ 1% იყო დაგრძელებული ჯიშისანი მწარმოებლებით, კასპის რაიონში — 20%, გურჯაანის რაიონში — 26%, მახარაძის რაიონში — 10% და სიღნაღისა და წითელწყაროს რაიონებში ერთად — 26%.

არადაამაკმაყოფილებლად სრულდება 1939 წელს ჯიშისანი მწარმოებლების გამოზრდის, შემოყვანისა და კოლმეურნეობებისათვის მიყიდვის გეგმა.

იმის შედეგად, რომ ჯერ კიდევ არასაკმაოა მუშაობა მეცხოველეობაში მანებლობის შედეგების ლიკვიდაციისათვის, კვლავ არსებობენ პირუტყვის ეპიზოოტიური დაავადების გავრცელების კერები, განსაკუთრებით „პოვალკის“, ციმბირის წყლულის, ღორის ჭირის, ცხვრის მუნის კერები, და ძალიან სუსტად ტარდება ბრძოლა ბრუცელოზის წინააღმდეგ.

პარტიული და საბჭოთა ორგანიზაციების, აგრეთვე კოლმეურნეობათა არასაკმაო ყურადღებამ საზოგადოებრივი მეცხოველეობის განვითარების საქმისადმი, გამოიწვია მოზარდელულის მნიშვნელოვანი დაზოცვა და მეცხოველეობის განვითარების 1938 წლის გეგმის შეუსრულებლობა მთელ რიგ რაიონებში. მსხვილფეხა რქიანი პირუტყვის სულადობის გეგმა კასპის რაიონში შეასრულა მხოლოდ 93,3%-ით, თელავის რაიონში — 96%, სიღნაღის რაიონში 96,1%, ბაღდათის რაიონში — 91,5%, ამბროლაურის რაიონში — 94,6%; ღორების სულადობის გეგმა ხაშურის რაიონში შეასრულა — 69,1%, გორის რაიონში — 69,8%, კასპის რაიონში — 49,6%, აღბულახის რაიონში — 62,2%; ცხვრებისა და თხების სულადობის გეგმა ყაზბეგის რაიონში შეასრულა — 95,3%, თიანეთის რაიონში — 96,2%, ბორჩალოს რაიონში — 97,7%, ახალქალაქის რაიონში — 97,3%.

ხბოების გამოზრდის გეგმა ახალციხის რაიონში შეასრულა — 41,6%, ლუქსემბურგის რაიონში — 77,3%, საგარეჯოს რაიონში — 87,2%, თიანეთის რაიონში — 60,9%, ჩხარის რაიონში — 37,9%, ტყიბულის რაიონში — 73,5%; ბატკნების გამოზრდის გეგმა ბორჯომის რაიონში შეასრულა — 92,6%, საგარეჯოს რაიონში — 82%; გოქების გამოზრდის გეგმა ხაშურის რაიონში შეასრულა — 58,8%, გორის რაიონში — 43,1%, წითელწყაროს რაიონში — 66,2%, სიღნაღის რაიონში — 77,2%, აღბულახის რაიონში — 36,7%.

საქართველოს სსრ მიწათმოქმედების სახალხო კომისარიატმა დღემდე ვერ შესძლო უზრუნველყო საკოლმეურნეო პირუტყვის ნორმალური ზოოვეტერინარული მომსახურება. არსებულ ზოოვეტერინარულ უბნებს აკლიათ 177 ვეტექიმი და ზოოტექნიკოსი. ხორცის ჩაბარების არსებულ სისტემასთან ერთად საქართველოში საკოლმეურნეო მეცხოველეობის განვითარების საქმეს ხელს უშლის აგრეთვე საკვები ბაზის მოუწყვსრივებლობა და ჩამორჩენილობა. საძოვრების გამოყენების საქმეში გაბატონებულია სრული გაუპიროვნება, რის შედეგადაც არ ტარდება მდელოებისა და საძოვრების გაუმჯობესების ღონისძიებანი, რაც ყოველწლიურად ამცირებს მათს საკვებ ხარისხს. კოლმეურნეო-

მებზე ჯერ კიდევ არ არის მიმაგრებული 875 ათასი ჰექტარი ვარგისი საძოვარი საქართველოს სსრ შიგნით და 452 ჰექტარი რესპუბლიკის გარეთ.

წითელწყაროს, სიღნაღის, გურჯაანის, საგარეჯოს, წალკის, თელავის და ყვარლის რაიონებში თვითნებურად ხნავენ და ავიწროებენ პირუტყვის გასარეკად დაწესებულ გზებს, რაც სულ უფროდაუფრო მეტად აძნელებს პირუტყვის ვადარეკვას. მდებარეობისა და საძოვრების გაუმჯობესების 1938 წელს დაწესებული გეგმა 3.800 ჰექტარის რაოდენობით შესრულებულია მხოლოდ 29%, ხოლო თბილისის, ახალქალაქის, წალკის და ზოგიერთ სხვა რაიონებს სრულიად არ ჩაუტარებიათ რაიმე ღონისძიებანი მდებარეობისა და საძოვრების გასაუმჯობესებლად. რაიონების უმრავლესობაში სისტემატურად არ სრულდება საკვები ბალახების თესვის გეგმა, ხოლო საკვები ბალახების არსებული ნათესები, სათანადო პატრონობის უქონლობის გამო, მოუვლელია და იღუპება.

1939 წელს მეცხოველეობის ღონისძიებებისათვის გამოყოფილი გრძელვადიანი საწარმოო კრედიტების ათვისება სრულიად არაადამაკმაყოფილებლად მიმდინარეობს. 1939 წლის 1 ივლისისათვის მთლიანად რესპუბლიკაში მეცხოველეობის კრედიტები ათვისებულია მხოლოდ 21,8% -ით; განსაკუთრებით დიდ ჩამორჩენას აქვს ადგილი კრედიტის ათვისების საქმეში — მეცხოველეობის მშენებლობის ხაზით (ათვისებულია 13%), მეფუტკრეობის ხაზით (ათვისებულია 13,5%) და ჯიშიანი პირუტყვის ხაზით (ათვისებულია 14,1%).

იმ მიზნით, რომ თავის დროზე განხორციელდეს სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოს და საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის 1939 წლის 8 ივლისის დადგენილება „კოლმეურნეობებში საზოგადოებრივი მეცხოველეობის განვითარების ღონისძიებათა შესახებ“ (სსრკ დადგ. კრ. 1939 წ. № 42, მუხ. 316) საქართველოს სსრ სახალხო კომისართა საბჭო და საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტი ადგენენ:

1. წინადადება მიეცეს საქართველოს კ. პ. (ბ) ყველა საოლქო და სარაიონო კომიტეტს, აფხაზეთისა და აჭარის ასსრ სახალხო კომისართა საბჭოებს, სამხრეთ-ოსეთის ავტონომიური ოლქის ცენტრალურ აღმასრულებელ კომიტეტს და ყველა რაიონულ აღმასრულებელ კომიტეტს მოაწყონ ყველა კოლმეურნეობაში ფართო განხილვა სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოს და საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის 1939 წლის 8 ივლისის დადგენილებისა „კოლმეურნეობებში საზოგადოებრივი მეცხოველეობის განვითარების ღონისძიებითა შესახებ“, რათა იგი დაყვანილ იქნას თითოეულ კოლმეურნეობაში და რაზმონ კოლმეურნეთა ფართო მასები კოლმეურნეობებში განსაზოგადოებელი მეცხოველეობის შემდგომი განვითარებისა და განმტკიცებისათვის საბრძოლველად.

2. სასურველად და მიზანშეწონილად სთვლიან რა, რომ თითოეულ კოლმეურნეობას ჰქონდეს მეცხოველეობის სამი ფერმა, ერთი — მსხვილფეხა რქიანი პირუტყვისა, მეორე — მეცხვარეობისა და მესამე — მელიორეობისა, საქართველოს სსრ სახალხო კომისართა საბჭო და საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტი

ავალდებენ საქ. კ. პ. (ბ) ყველა საოლქო და სარაიონო კომიტეტს, აფხაზეთის და აჭარის ასსრ სახალხო კომისართა საბჭოებს, სამხრეთ-ოსეთის ავტონომიურ ოლქის ცენტრალურ აღმასრულებელ კომიტეტს და ყველა რაიონულ აღმასრულებელ კომიტეტს დაუყოვნებლივ გაშალონ ყველა კოლმეურნეობაში სათანადო მუშაობა და მიაღწიონ იმას, რომ თითოეულ კოლმეურნეობას ჰქონდეს ყოველ შემთხვევაში არანაკლებ 2 მეცხოველეობის ფერმისა, აქედან ერთი ფერმა მსხვილფეხა რქიანი პირუტყვისა და მეორე მეცხვარეობის (მეთხეობის) ან მელორეობისა.

3. საჭიროა მივალწიოთ, რომ სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოს და საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის დადგენილების შესაბამისად, თითოეულ საკოლმეურნეო ფერმას ჰყავდეს პირუტყვის სულადობის შემდეგი მინიმუმი:

ა) მსხვილფეხა რქიანი პირუტყვის საკოლმეურნეო ფერმას აღმოსავლეთ საქართველოს რაიონების ყველა კოლმეურნეობაში;

სადაც მიწის ფართობი 150 ჰექტარამდეა — არანაკლებ 8 ძროხისა; სადაც მიწის ფართობი 150 ჰექტარზე მეტია, მაგრამ 400 ჰექტარს არ აღემატება — არანაკლებ 16 ძროხისა;

სადაც მიწის ფართობი 400 ჰექტარზე მეტია, მაგრამ 800 ჰექტარს არ აღემატება — არა ნაკლებ 28 ძროხისა;

სადაც მიწის ფართობი 800 ჰექტარზე მეტია, მაგრამ 1500 ჰექტარს არ აღემატება — არანაკლებ 45 ძროხისა;

სადაც მიწის ფართობი 1500 ჰექტარზე მეტია — არანაკლებ 60 ძროხისა.

ბ) მსხვილფეხა რქიანი პირუტყვის საკოლმეურნეო ფერმას დასავლეთ საქართველოს ყველა რაიონის კოლმეურნეობებში:

სადაც მიწის ფართობი 120 ჰექტარამდეა, არანაკლებ 5 ძროხისა;

სადაც მიწის ფართობი 120 ჰექტარზე მეტია, მაგრამ 200 ჰექტარს არ აღემატება — არანაკლებ 7 ძროხისა;

სადაც მიწის ფართობი 200 ჰექტარზე მეტია, მაგრამ 500 ჰექტარს არ აღემატება — არანაკლებ 15 ძროხისა;

სადაც მიწის ფართობი 500 ჰექტარზე მეტია, მაგრამ 1000 ჰექტარს არ აღემატება — არანაკლებ 25 ძროხისა;

სადაც მიწის ფართობი 1000 ჰექტარზე მეტია — არანაკლებ 35 ძროხისა.

გ) მელორეობის თითოეულ ფერმას საქართველოს სსრ ყველა კოლმეურნეობებში და რაიონში უნდა ჰყავდეს სულადობის მინიმუმი:

სადაც მიწის ფართობი 150 ჰექტარამდეა — არანაკლებ 2 დედა-ღორისა;

სადაც მიწის ფართობი 150 ჰექტარზე მეტია, მაგრამ 400 ჰექტარს არ აღემატება — არანაკლებ 4 დედა-ღორისა;

სადაც მიწის ფართობი 400 ჰექტარზე მეტია, მაგრამ 800 ჰექტარს არ აღემატება — არანაკლებ 8 დედა-ღორისა;

სადაც მიწის ფართობი 800 ჰექტარზე მეტია, მაგრამ 1300 ჰექტარზე
 აღემატება — არანაკლებ 12 დედა-ლორისა;

სადაც მიწის ფართობი 1500 ჰექტარზე მეტია — არანაკლებ 18 დედა-
 ლორისა.

დ) მეცხვარეობის (მეთხეობის) თითოეულ საკოლმეურნეო ფერმას უნდა
 ყავდეს სულადობის მინიმუმი:

აღმოსავლეთ საქართველოს ყველა რაიონში:

სადაც მიწის ფართობი 300 ჰექტარამდეა — არანაკლებ 60 დედა-ცხვრისა
 (ან თხისა);

სადაც მიწის ფართობი 300 ჰექტარზე მეტია, მაგრამ 1000 ჰექტარს არ
 აღემატება — არანაკლებ 120 დედა-ცხვრისა (ან თხისა);

სადაც მიწის ფართობი 1000 ჰექტარზე მეტია, მაგრამ 2.000 ჰექტარს არ
 აღემატება — არანაკლებ 180 დედა-ცხვრისა (ან თხისა);

სადაც მიწის ფართობი 2000 ჰექტარზე მეტია, მაგრამ 3000 ჰექტარს არ
 აღემატება — არანაკლებ 240 დედა-ცხვრისა (ან თხისა);

სადაც მიწის ფართობი 3000 ჰექტარზე მეტია — არანაკლებ 350 დედა-
 ცხვრისა (ან თხისა).

დასავლეთ საქართველოს ყველა რაიონში:

სადაც მიწის ფართობი 150 ჰექტარამდეა — არანაკლებ 20 დედა-ცხვრისა
 (ან თხისა);

სადაც მიწის ფართობი 150 ჰექტარზე მეტია, მაგრამ 400 ჰექტარს არ
 აღემატება — არანაკლებ 30 დედა-ცხვრისა (ან თხისა);

სადაც მიწის ფართობი 400 ჰექტარზე მეტია, მაგრამ 1000 ჰექტარს არ
 აღემატება — არანაკლებ 50 დედა-ცხვრისა (ან თხისა);

სადაც მიწის ფართობი 1000 ჰექტარზე მეტია, მაგრამ 2000 ჰექტარს არ
 აღემატება — არანაკლებ 80 დედა-ცხვრისა (ან თხისა);

სადაც მიწის ფართობი 2000 ჰექტარზე მეტია — არანაკლებ 100 დედა-
 ცხვრისა (ან თხისა).

4. დავვალოს საქართველოს კ. პ. (ბ) ყველა საოლქო და სარაიონო კომი-
 ტეტს, აფხაზეთის და აჭარის ასრ სახალხო კომისართა საბჭოებს, სამხრეთ-
 ოსეთის ავტონომიური ოლქის ცენტრალურ აღმასრულებელ კომიტეტს და რაი-
 ონულ აღმასრულებელ კომიტეტს:

ა) უახლოეს ვადაში შეისწავლონ ცალკე თითოეულ კოლმეურნეობაში
 მეცხოველეობის განვითარების პირობები, დასახონ კონკრეტული ღონისძიებანი
 და შეუდგენენ ახალი ფერმების მოწყობას და არსებული ფერმების გამსხვილერ-
 თეულებას იმ ანგარიშით, რომ ფერმებში პირუტყვის სულადობის დაწესებულ
 მინიმუმს კოლმეურნეობებმა მიაღწიონ არაუგვიანეს 1942 წლის დამლევისა,
 ხოლო 1940 წლის დამლევამდე ფერმებში პირუტყვის მინიმალური სულადობა
 შეადგენდეს საქართველოს სსრ ყველა კოლმეურნეობაში პირუტყვის სულადო-
 ბის დაწესებული მინიმუმის არანაკლებ 60%-სა;

ბ) განუმარტონ ყველა კოლმეურნეობას და კოლმეურნეებს, რომ სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოს და საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის დადგენილების თანახმად, კოლმეურნეობებს, რომლებსაც აქვთ მეცხოველეობის სამი ფერმა მსხვილფეხა რქიანი პირუტყვისა, მელორეობისა და მეცხვარეობისა პირუტყვის სულადობის მინიმუმით, — ხორცის ჩაბარების ნორმები შეუმცირდებათ 10⁰/₀-ით;

გ) ახალი ფერმების მოწყობისა და ძველი ფერმების გამსხვილერთეულების მიზნით, დაუყოვნებლივ გაშალონ მუშაობა იმისათვის, რომ კოლმეურნეობებმა კოლმეურნეებისაგან შეისყიდონ ხბოები და უშობლები, ამასთან რჩევა მიეცეს კოლმეურნეობებს სახელმწიფო შესყიდვის ფასებში ფულადი ანაზღაურების გარდა, დაარიცხონ კოლმეურნეებს მათ მიერ ფერმების შესავსებად ჩაბარებული ხბოსათვის 10 შრომა-დღემდე და უშობლისათვის — 20 შრომა-დღემდე, ჩაბარებული ხბოს ან უშობლის ხარისხის მიხედვით;

დ) განუმარტონ კოლმეურნეობებსა და კოლმეურნეებს, რომ ფერმისათვის მიყიდული ხბოებისა და უშობლებისათვის კოლმეურნეებზე დარიცხული შრომა-დღეები არ ჩაითვლება წლის შრომა-დღეების იმ სავალდებულო მინიმუმში, რომელიც უნდა ჰქონდეს თითოეულ შრომისუნარიან კოლმეურნესა და კოლმეურნე ქალს, თანახმად საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის და სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოს 1939 წლის 27 მაისის დადგენილებისა „კოლმეურნეობათა საზოგადოებრივი მიწების განიავებისაგან დაცვის ღონისძიებათა შესახებ“ (სსრკ დადგ. კრ. 1939 წ. № 34, მუხ. 235).

5. იმ მიზნით, რომ ლიკვიდირებულ იქნას ჩამორჩენა საკვები ბაზის განვითარების საქმეში და სავსებით იქნას უზრუნველყოფილი საკოლმეურნეო მეცხოველეობა უხეში და მცვრიანი საკვებით, დაევალოს საქართველოს სსრ მიწათმოქმედების სახალხო კომისარიატს:

ა) აღმოფხვრას გაუპიროვნება საძოვრების გამოყენების საქმეში, რისთვისაც 1940 წლის 1 იანვრამდე დაამთავროს შიდარესპუბლიკური საზამთრო და საზაფხულო საძოვრების მიმავრება მუდმივ სარგებლობაში, აგრეთვე იმ საზაფხულო და საზამთრო საძოვრების მიმავრება გრძელვადიანი სარგებლობის პირობებით, რომლებიც სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოს 1938 წლის 26 აგვისტოს დადგენილებით გამოყოფილია საქართველოს სსრ-ისთვის მეზობელ რესპუბლიკებში;

ბ) ორი თვის ვადაში შეიმუშაოს და საქართველოს სსრ სახალხო კომისართა საბჭოს და საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტს განსახილველად წარმოუდგინოს საძოვრებისა და მდელოების გაუმჯობესების გაშლილი ღონისძიებანი ცალკე თითოეული რაიონის მიხედვით (გზების გაყვანა ძნელად მისასვლელ საძოვრებამდე, წყლით უზრუნველყოფა, ფარცხვა, გამოთესვა და სხვ.);

გ) ერთი თვის ვადაში შეამოწმოს პირუტყვის გადასარეკი გზების მდგომარეობა და 1940 წლის დამდგისათვის მთლიანად აღადგინოს პირუტყვის გადასარეკი გზები ძველ საძოვრებზე;

დ) შეიმუშაოს და ერთი თვის ვადაში დასამტკიცებლად წარმოუდგინოს საქართველოს სსრ სახალხო კომისართა საბჭოს და საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალურ კომიტეტს საკვები კულტურების თესვის 1940 წლის რაიონობრივი გეგმა, ამასთან გაითვალისწინოს, რომ საჭიროა საკვების ნათესების გაფართოება და ახალი ძვირფასი სახის საკვები კულტურების დანერგვა.

6. წინადადება მიეცეს საქ. კ. პ. (ბ) ყველა საოლქო და სარაიონო კომიტეტს, აფხაზეთისა და აჭარის ასსრ სახალხო კომისართა საბჭოებს, სამხრეთ-ოსეთის ავტონომიური ოლქის ცენტრალურ აღმასრულებელ კომიტეტს და ყველა რაიონულ აღმასრულებელ კომიტეტს დაუყოვნებლივ ჩატარონ საჭირო ღონისძიებანი და მთლიანად უზრუნველყონ ყველა კოლმეურნეობა უხეში და მცვრიანი საკვებით 1939/40 წლის ზამთრისათვის, რისთვისაც:

ა) უზრუნველყონ თიბვის გულმოდგინედ და თავის დროზე ჩატარება ყველა კოლმეურნეობაში, აგრეთვე თივის მიტანა პირუტყვის სადგომ ადგილებთან;

ბ) მოაწონ ყველა სათიბი ფართობის მეორე მოთიბვა, სადაც კი ეს შესაძლებელია;

გ) შეამოწმონ საკვები ბალახების ნათესების მდგომარეობა და მიიღონ კონკრეტული ზომები მათი მოვლის გაუმჯობესებისა და სათანადო მდგომარეობაში მოყვანისათვის იმ ანგარიშით, რომ მიღწეულ იქნას საკვები კულტურების მაღალი მოსავალი;

დ) შეამოწმონ დასილოსების მიმდინარეობა და მიიღონ საჭირო ზომები, რათა ცალკე თითოეულ კოლმეურნეობაში თავის დროზე და მთლიანად შესრულდეს 1939 წელს სილოსის ჩადების დაწესებული გეგმა და ამასთან უზრუნველყოფილ იქნას ჩადებული სასილოსე მასის მაღალი ხარისხი;

ე) სპეციალურ სასილოსე ნათესებთან ერთად მაქსიმალურად გამოიყენონ დასილოსების მიზნებისათვის ტყის მცენარეულობა და განსაკუთრებით მებოსტნეობის ნარჩენები, შაქრის ჭარხლის ფოჩი და სამკელი კულტურები;

ვ) მაქსიმალურად მოახდინონ თივის აღების სამუშაოთა მექანიზაცია, მოაწონ მთელი არსებული სასოფლო-სამეურნეო მანქანების უკეთ გამოყენება თივის აღებაზე და მიიღონ იმას, რომ მტს-ებმა სავესებით შეასრულონ თივის მექანიზებული აღების დაწესებული გეგმა;

ზ) საჭირო დახმარება გაუწიონ კოლმეურნეობებს და უცილობლივ უზრუნველყონ მეცხოველეობის ნაგებობათა მშენებლობის დაწესებული გეგმის შესრულება ცალკე თითოეული კოლმეურნეობის მიხედვით, რისთვისაც მაქსიმალურად გამოიყენონ ადგილობრივი სამშენებლო მასალები;

თ) დაუყოვნებლივ აღმოფხვრან პირუტყვის მეტიზაციის 1939 წლის გეგმის შესრულების საქმეში არსებული ჩამორჩენა იმ ანგარიშით, რომ თავის დროზე შესრულდეს პირუტყვის მეტიზაციის გეგმა ცალკე თითოეულ კოლმეურნეობაში და ამასთან განსაკუთრებული ყურადღება მიაქციონ სადღე სულა-

დობის დაგრილებას წმინდა ჯიშის მწარმოებლებითა და უმაღლესი ტიპის მეტისებით;

ი) გაატარონ ღონისძიებანი, რომლებიც უზრუნველყოფენ პირუტყვის მოვლის გადაჭრით გაუმჯობესებას ფერმებში, რისთვისაც ორი თვის ვადაში გადასინჯონ იმ პირთა შემადგენლობა, რომლებიც მომსახურეობას უწევენ პირუტყვს — და გამოაყენონ ამ საქმისათვის ყველაზე პატიოსანი და კეთილსინდისიერი კოლმეურნეები, რომლებიც იცნობენ პირუტყვს და რომლებსაც უყვართ იგი.

7. დაევალოს საქართველოს სსრ მიწათმოქმედების სახალხო კომისარიატს:

ა) ორი დეკადის ვადაში შეიმუშაოს და საქართველოს სსრ სახალხო კომისართა საბჭოს და საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალურ კომიტეტს დასამტკიცებლად წარმოუდგინონ 1939 წლის დამლევამდე „პოვალკით“, ციმბირის წყლულით, მუხითა და ჭირით პირუტყვის დაავადების ლიკვიდაციის ღონისძიებანი;

ბ) ორი თვის ვადაში სავსებით დააკომპლექტოს ყველა ზოოვეტერინარული პუნქტი საჭირო რაოდენობის სპეციალისტებით.

8. დაევალოს საქ. კ. პ. (ბ) ყველა საოლქო და სარაიონო კომიტეტებს, აფხაზეთის და აჭარის ასრ სახალხო კომისართა საბჭოებს, სამხრეთ-ოსეთის ავტონომიური ოლქის ცენტრალურ აღმასრულებელ კომიტეტს და ყველა რაიონულ აღმასრულებელ კომიტეტს 10-დან 20 აგვისტომდე ჩაატარონ კოლმეურნეობათა თავმჯდომარეების, ფერმათა გამგეების ვეტერინარული ექიმების, ზოოტექნიკოსებისა და მეცხოველეობის მოწინავეთა რაიონული თათბირები, რომლებზედაც დაწვრილებით განიხილონ ღონისძიებანი სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოს და საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მიერ 1939 წლის 8 ივლისის „კოლმეურნეობებში საზოგადოებრივი მეცხოველეობის განვითარების ღონისძიებათა შესახებ“ მიღებული დადგენილების შესრულებისათვის.

9. თივის ალების მექანიზაციის დანერგვის მიზნით, ეთხოვოს სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოს და საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალურ კომიტეტს დაავალონ სსრ კავშირის მიწათმოქმედების სახალხო კომისარიატს:

ა) მოაწყოს 1940 წლის მოსავლის ალების კამპანიისათვის 5 სამანქანო სათიბი რაზმი ახალქალაქის, ბოგდანოვკის, წითელწყაროს, წალკისა და ბაშკიჩეთის სამანქანო სატრაქტორო სადგურებთან, ხოლო 1941 წლის მოსავლის ალების კამპანიისათვის, დამატებით მოაწყოს 4 სამანქანო სათიბი რაზმი სიღნაღის, თბილისის, ბორჩალოსა და სავარეჯოს სამანქანო-სატრაქტორო სადგურებთან;

ბ) შემოიტანოს 1940 წელს საქართველოს სსრ-ში შემდეგი რაოდენობის თივის ასალები მანქანები: ფართოსტაცი სათიბი მანქანა — 5 ცალი, ფართოსტაცი ფოცხი — 4, ცხენით სათიბი მანქანა — 1000, ცხენის ფოცხები — 600, ორმოებსათხრელი მანქანები — 4, ჭაობის გუთნები — 5, სატრაქტორო სილოს-მკრელი მანქანები — 65, ცხენის სილოსმკრელი მანქანები — 120, საონკანო

საზვინავი მანქანები — 5, ჩალისმჭრელი მანქანები — 440, ფესესაქრელები — 180, კოპტონსამტვრევი მანქანები — 35, მარცვალსამტვრევი მანქანები — 50, საკვებმაორთქლებელი მანქანები — 35 და ცხენის ამძრავები — 140.

10. საქართველოს სსრ სახალხო კომისართა საბჭო და საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტი ავალდებუნ ყველა პარტიულ, საბჭოთა ორგანიზაციას და სამიწათმოქმედო ორგანოებს დაუყოვნებლივ მიუღონ ბოლო კოლმეურნეობებში მეცხოველეობის განვითარების საკითხებისადმი უდარდელ დამოკიდებულებას და დარაზმონ ყველა კომუნისტი, კომკავშირელი, კოლმეურნე და მეცხოველეობის სპეციალისტი, რათა აწარმოონ ბრძოლა იმისათვის, რომ ბოლშევიკურად შესრულდეს სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოს და საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის 1939 წლის 8 ივლისის დადგენილება „კოლმეურნეობებში საზოგადოებრივი მეცხოველეობის განვითარების ღონისძიებათა შესახებ“, რომელსაც განსაკუთრებული მნიშვნელობა აქვს კოლმეურნეობათა საზოგადოებრივი მეცხოველეობის შემდგომი განვითარებისა და განმტკიცების, აგრეთვე კოლმეურნეთა შეძლებულობის შემდგომი ზრდის საქმეში.

საქ. სსრ ს. კ. ს-ოს
თავმჯდომარე ვ. ბაქრაძე.

საქ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ის
მდივანი კ. ჩარკვიანი.

1939 წ. აგვისტოს 1. № 1446.
თბილისი.

სახალხო კომისართა საბჭოს დადგენილება

72. ქ. თბილისში ნებადაურთველი და უპროექტო მშენებლობის ლიკვიდაციისა და ახლად ასათვისებელი ტერიტორიების აღნაგობის მოწესრიგების ღონისძიებათა შესახებ.

საქართველოს სსრ სახალხო კომისართა საბჭო აღნიშნავს, რომ ქალაქ თბილისში საგრძნობლად ვაგრცელდა ნებადაურთველი და უპროექტო მშენებლობა. ხშირად ეს მშენებლობა სწარმოებს ისეთ მიწებზე, რომლებიც ქალაქის დაგეგმვისა და სოციალისტური რეკონსტრუქციის პროექტით განკუთვნილია სამრეწველო, საბინაო, სოციალურ კულტურული მშენებლობისა და მწვანე სანიტარული ზონებისათვის.

აღნაგობისათვის თვითნებურად დაკავებული მიწების უმრავლესობა მოკლებულია ქალაქის კეთილმოწყობის ძირითად ელემენტებს (წყალსადენი, კანალიზაცია, ელექტროქსელი, გზები და სხვ.).

ნებადაურთველი და უპროექტო მშენებლობა, რაც პატარა სახლებისა და ქონხახების სახით უმთავრესად სრულიად მიუღებელი საშენი მასალისაგან ხორ-

ციელდება, არამართო არღვევს რიგითობასა და გეგმაშეზომილობას ტერიტორიის ათვისების საქმეში, არამედ იწვევს ანტისანიტარიისა და ხანძრის საშიშროების კერებს.

არის აგრეთვე ფაქტები, როდესაც ნებადაურთველი და უპროექტო მშენებლობა მიმდინარეობს რკინიგზის განსხვისების ზოლში და იმ სამშენებლო მოედნებზე, რაც დათმობილი აქვთ ცალკეულ უწყებებსა და სამრეწველო საწარმოებს, რომლებიც არამც თუ არ კრძალავენ ასეთ მშენებლობას, არამედ ხშირად მას საკუთარი სახსრებითაც კი ანხორციელებენ, რაც აძვირებს თვით სამრეწველო საწარმოთა შემდგომ მშენებლობას.

საქართველოს სსრ მიწათმოქმედების სახალხო კომისარიატის საორიენტაციო ცნობებით თბილისის რაიონულმა აღმასრულებელმა კომიტეტმა 1936 წელს გააფორმა და კოლმეურნეობებს მუდმივ სარგებლობაში სახელმწიფო აქტით მიამაგრა ქ. თბილისის მიჯნის ფარგლებში არსებული მიწები 6890 ჰექტარის რაოდენობით.

ქალაქის ტერიტორიის ათვისებისა და აღნაგობის ზემოთაღნიშნული არანორმალობანი იმით არის გამოწვეული, რომ თბილისის ქალაქის საბჭო და ქ. თბილისის რაიონული საბჭოები, აგრეთვე სასამართლო ორგანოები და მილიციის ორგანოები საკმაო ბრძოლას არ აწარმოებენ იმ პირთა და ორგანიზაციათა წინააღმდეგ, რომლებიც ქალაქის ტერიტორიაზე უპროექტო და ნებადაურთველ მშენებლობას ეწევიან.

საქართველოს სსრ სახალხო კომისართა საბჭო ადგენს:

1. წინადადება მიეცეს თბილისის ქალაქის საბჭოს:

ა) არ დაუშვას ქალაქის მიწებზე ისეთ შენობათა აგება, რომლებიც ნებადართული არ არის და რომელთაც არა აქვთ დამტკიცებული პროექტები, არ დაუშვას დაწყებულ შენობებში ჩასახლება, დაუყოვნებლივ აიღოს ისინი და მოახდინოს საშენი მასალის რეკვიზიცია;

ბ) ინდივიდუალური და კოლექტიური საბინაო მშენებლობისათვის გამოჰყოს ქალაქის ტერიტორიაზე, ქ. თბილისის დაგეგმვისა და სოციალისტური რეკონსტრუქციის პროექტის შესაბამისად, მოედნები:

ორჯონიკიძის სახელობის რაიონში — საბურთალო და ლენინის რაიონში — მიწები ლოტკინის მთის გადაღმა;

გ) შეიმუშაოს 1939 წელს ამ მოედნების დეტალური დაგეგმვისა და კეთილმოწყობის პროექტები, შეადგინოს საცხოვრებელი სახლების ტიპური პროექტები და არაუგვიანეს 1939 წ. 1 აგვისტოსი შეუდგეს მიწის ნაკვეთების გამოყოფას ინდივიდუალურ და კოლექტიური აღნაგობისათვის;

დ) მოედნების დეტალური დაგეგმვის პროექტების დამუშავებისას გაითვალისწინოს მოედნების ზონებად დაყოფა მშენებლობის სართულიანობის მიხედვით, ამასთანავე ძირითადი მაგისტრალების გასწვრივ მიწის ნაკვეთები განკუთვნოს მეტ სართულიან დიდი საცხოვრებელი სახლების ასაგებად;

ე) გაითვალისწინოს ცალკე მოქალაქეთა ინდივიდუალური და კოლექტიური საბინაო მშენებლობის რაიონებში გარეგანი კეთილმოწყობის ძირითადი სახეების თანდათანობით გაშლა იმ ვარაუდით, რომ პირველ ხანებში აუცილებლად მოეწყოს წყალსადენი მაგისტრალები საერთო სარგებლობის ონკანებით, საჭირო მოწყობილობანი კანალიზაციის, გზების გაყვანისა და კეთილმოწყობის, გასანათებელი ელექტროქსელის გაყვანისა და სხვ. ხაზით;

ვ) შესწავიტოს დაშენების, მიშენებისა და ახალ შენობების აგების უფლების მინიჭება ცალკე მოქალაქეთათვის ქალაქ თბილისის ტერიტორიის იმ ნაკვეთებზე, რომლებიც კომუნალურ და უწყებრივ სახლებს უჭირავთ.

2. აეკრძალოს ყველა უწყებასა და ორგანიზაციას, მათი ხელმძღვანელების პასუხისმგებლობით, მიწის ნაკვეთების თვითნებურად დაკავება ქ. თბილისის ტერიტორიაზე და მათზე შენობების აგება თბილისის საქალაქო საბჭოს ნებადართველად.

3. წინადადება მიეცეს სახელმწიფო ბანკს, სამრეწველო ბანკს და კომუნალურ ბანკს არ დააფინანსონ იმ სახალხო კომისარიატებისა და ორგანიზაციათა მშენებლობანი, რომლებსაც თბილისის საქალაქო საბჭოსაგან არ მიუღიათ ნებართვა ქალაქის მიჯნის ფარგლებში მიწის ნაკვეთების დაკავების შესახებ და რომლებიც არ არიან უზრუნველყოფილი ქალაქის საბჭოსთან შეთანხმებული გენერალური გეგმებითა და შენობათა ფასადების პროექტებით.

4. დაევალოს ყველა უწყებასა და ორგანიზაციას, რომლებიც საცხოვრებელ სახლებს აშენებენთავიანთ საწარმოთა მშრომელებისათვის, ამ სახლებში საცხოვრებელი ფართობი უწინარეს ყოვლისა მისცენ ამ საწარმოს იმ მომუშავეთ, რომლებსაც აქვთ სათანადო ნებართვის მიუღებლად ან დამტკიცებული პროექტების უქონლად აშენებული ქონმახები, რაც აღებულ უნდა იქნას თბილისის საბჭოს მითითებით.

5. დაევალოს უწყებებისა და ორგანიზაციების ხელმძღვანელებს მათ მიერ წარმოებული კაპიტალური მშენებლობის დამთავრების შემდეგ აიღონ მშენებელი მუშებისათვის აგებული დროებითი ბარაკები და სხვა დამხმარე სადგომები (საკანტორო, სასაწყობო და სხვ.).

6. წინადადება მიეცეს საქართველოს სსრ მიწათმოქმედების სახალხო კომისარიატს (ამხ. ხოშტარის), თბილისის საქალაქო საბჭოს (ამხ. კოჭლამაზაშვილს) და თბილისის საგარეუბნო რაიონის რაიონულ აღმასრულებელ კომიტეტს (ამხ. მელიქიშვილს) თენახევრის ვადაში შეიმუშაონ და საქართველოს სსრ სახალხო კომისართა საბჭოს განსახილველად წარმოუდგინონ ღონისძიებანი საქალაქო მშენებლობის საჭიროებისათვის იმ მიწების განთავისუფლების შესისა და ვადების შესახებ, რომლებიც მიმაგრებულია კოლმეურნეობებზე მუდმივ სარგებლობისათვის და რომლებიც ქალაქ თბილისის მიჯნის ფარგლებში მდებარეობენ.

7. თბილისის საქალაქო საბჭომ და ამიერკავკასიის სამხედრო ოლქის შვიმუშაონ საკითხი, თუ რამდენად შესაძლებელია იმ სასროლო მოედნების გადატანა, რომლებიც შესულია ქალაქის ტერიტორიაში და აფერხებენ მის გაფართოებას.

საქ. სსრ ს. კ. ს-ოს თავმჯდომარის მოადგ. გ. სტურუა.

საქ. სსრ ს. კ. ს-ოს საქმეთა მმართველის მ. ა. ი. შელეგია.

1939 წ. აგვისტოს 2. № 1462.
თბილისი.

73. „სასოფლო ადგილებსა და ქალაქებში სავალდებულო საგანაკვეთო დაზღვევის თაობაზე“ გამოცემულ დადგენილებაში დამატების შეტანის შესახებ.

საქართველოს სსრ სახალხო კომისართა საბჭო ადგენს:

შესაბამისად სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოს 1934 წლის 19 ივლისის დადგენილებისა „სასოფლო ადგილებსა და ქალაქებში სავალდებულო საგანაკვეთო დაზღვევის შესახებ“ (სსრკ კან. კრ. 1934 წ. № 38, მუხ. 308; 1935 წ. № 15, მუხ. 110; № 41 მუხ. 347; 1936 წ. № 37, მუხ. 325; № 50, მუხ. 407; 1937 წ. № 50, მუხ. 211; № 73, მუხ. 352; სსრკ დადგ. კრ. 1938 წ. № 45, მუხ. 269; 1939 წ. № 4, მუხ. 16) და დამატებით საქართველოს სსრ სახალხო კომისართა საბჭოს 1934 წლის 4 აგვისტოს დადგენილებისა „სასოფლო ადგილებსა და ქალაქებში სავალდებულო საგანაკვეთო დაზღვევის შესახებ“ — (საქ. სსრ კან. კრ. 1934 წ. № 24, მუხ. 192; № 34, მუხ. 260; 1935 წ. № 15, მუხ. 94; № 25, მუხ. 144; 1936 წ. № 20, მუხ. 119; № 31, მუხ. 186; № 34, მუხ. 204; 1937 წ. № 15, მუხ. 111; საქ. სსრ დადგ. კრ. 1938 წ. № 8, მუხ. 39; 1939 წ. № 10, მუხ. 43) შემოღებულ იქნას 1940 წლიდან:

1. დაზღვევა ცეცხლისაგან, წყალდიდობისაგან, მიწისძვრისაგან, ზევისაგან, მეწყერისაგან, გრივალისაგან, ნიაღვრისაგან, მეხის დაცემისა და ორთქლის ქვების აფეთქებისაგან იმ შენობებისა, რომლებიც პირადი საკუთრების უფლებით ეკუთვნის მოქალაქეებს შორაბნისა და კასპის საქალაქო ტიპის დასახლებულ ადგილებში.

2. დაზღვევა სასოფლო-სამეურნეო მცენარეთა ნათესებისა (გარდა ბოსტნებისა, ბალჩებისა და საკენკრეებისა, რომლებიც ეკუთვნის კოლმეურნეებს, მეურნეობის განუსაზოგადოებულ ნაწილში, ერთპიროვნულ მეურნეებსა და სხვა მოქალაქეებს) აგრეთვე ბაღებისა და ვენახების მოსავლის — დასველებისაგან, დაზერობისაგან, ჩახურების და წყალდიდობისაგან წალკისა და აღიგენის რაიონებში.

3. დაზღვევა სასოფლო-სამეურნეო მცენარეთა ნათესებისა და ბაღებისა და ვენახების მოსავლისა კოლმეურნეობებში სეტყვისაგან, ნიაღვრისაგან, ქარიშხლისა და ცეცხლისაგან, ხოლო კოლმეურნეთა (მეურნეობის განუსაზღვრად) ზღვევად (ნაწილში) ერთპიროვნულ მეურნეთა და სხვა მოქალაქეთა მეურნეობებში სეტყვისაგან, ნიაღვრისა და ქარიშხლისაგან გეგეჰკორის რაიონში. ერთ ჰექტარზე დაზღვევის ნორმები დაწესდეს ისეთივე, როგორც დაწესებულია გეგეჰკორის რაიონისათვის წყალდიდობისა, დასველებისა, ჩახურებისა და დაქკნობისაგან სასოფლო-სამეურნეო კულტურათა დაზღვევის ხაზით.

სეტყვისაგან საშიშროების მხრივ გეგეჰკორის რაიონი მიკუთვნებული იქნას პირველ ზოლზე.

საქ. სსრ ს. კ. ს-ოს თავმჯდომარის მოადგ. გ. სტურუა.

საქ. სსრ ს. კ. ს-ოს საქმეთა მმართველის მ. ა. ი. შელევია.

1939 წ. აგვისტოს 2. № 1486.
თბილისი.

РРСТ 33,35

1, KE ИМЭЛ

1 12

СВ ГР 3

გამომცემელი: საქართველოს სსრ სახალხო კომისართა საბჭო

უნდა ჩაბარდეს პირველ რიგში
ხელწერილის ქვეშ

მ ი ს ა მ ა რ თ ი ს ა თ ე ი ს

ფასი 40 კაა.

გამომცემლობა „კომუნისტი“-ს პოლიგრაფკომბინატი, ლენინის ქ. № 28

მთავლიტის რწმ. № ა-284

შეკვ. № 1024

ტირაჟი 2000